

Documentele vorbesc

Proteste împotriva atitudinii UNESCO la Paris

Falsele afirmații luate „drept adevăruri istorice” de către conducerea instituției UNESCO ar trebui anchetate de către o comisie de istorici, arheologi și cercetători. Delegații numeroaselor țări care alcătuiesc forumul de la UNESCO sunt mici politicieni, așadar interesați, oameni incompetenți în probleme care aparțin în exclusivitate domeniilor pur științifice și care nu ar trebui să aibă legătură cu politica.

În ce privește IERUSALIMUL și locurile istorice, sfiinte pentru credincioșii celor trei religii: mozaică, creștină și islamică, doar documentele, descoperirile arheologice pot sta ca mărturie în fața unui forum internațional competent.

În cele ce urmează voi încerca să citez cu exactitate din documentele și descoperirile care întăresc **adevărul**.

Nu demult a fost descoperit un **papirus** care este păstrat în arhivele noastre. Este din sec. VII înaintea erei noastre, scrisul este în limba ebraică a acelor vremi. Este un act de expediere din perioada regilor lehuda. Prin acest document unic se demonstrează - mai presus de orice îndoială – că Ierusalimul era capitala economică a regatului în partea a doua a sec. al VII-lea înainte de era noastră. Este un act din perioada Primului Templu, un act original în care se descrie expedierea de vinuri și impozitul perceput pentru acestea. În acest act este menționat „IERUSALIM”. Actul-papirus respectiv nu lasă nici un fel de îndoieli în privința legăturilor "între Ierusalim și poporul evreu". Prof. Șmuel Ahitov, laureat al Premiului Israel, a declarat: „Papirusul este sursa directă, în afara Mikralei preistorice, care amintește Ierusalimul în limba ebraică. Deasemeni informează și despre rolul femeii în conducerea regatului lehuda din sec.VII î.e.n. Acest document s-a găsit într-o peșteră din Pustiul Ihuda. Papirusul având o compoziție chimică organică nu s-a distrus de-a lungul vremii, a precizat un alt specialist, Amir Ganor.

De asemenea s-a descoperit de către cercetătorii Institutului de cercetări antice o stradă principală din perioada celui de al doilea Templu, în săpăturile din satul Siluan.

O interesantă descoperire au fost pietrele colorate din podeaua celui de al doilea Templu din Ierusalim. Aceasta se datorează arheologului Franki Schneider, specialistă în pardoseli ornamentale.

Igal Tefer, un cercetător al Eretz Israelului, a dat publicității un document științific-istoric prin care ne arată „drumurile” pe care veneau pelegriinii în antichitate, din Galilul superior și inferior spre Muntele Sfânt din Ierusalim.

Arheologii au prezentat o seamă de dovezi găsite pe Har Habait în ultimii zece ani. Printre acestea se numără cioburi, oase de animale și sămburi de măsline din perioada Primului Templu.

Dr. Iuvai Baruch a declarat că în urma săpăturilor a fost descoperită o oală de gătit și vase pentru păstrarea apei. Toate acestea au fost analizate și astfel s-a determinat perioada existenței așezărilor evreiești din anii 2500-2600. Este pentru prima dată când s-au descoperit elemente care dovedesc existența evreilor pe Muntele Sfânt din perioada sus menționată. Pe lângă acestea a fost descoperit „un inel-sigiliu” tot din perioada Primului Templu.

O descoperire impresionantă a fost realizată de colectivul de arheologi de la Universitatea Ebraică din Ierusalim, cu prilejul săpăturilor din orașul vechi, „inelul regelui Hazkiah (698-727 î.e.n.).

În satul Siluan a fost descoperit „un zid antic”, o parte integrantă a orașului Ierusalim. De asemenea au fost descoperite obiecte în pragul unei case din perioada Primului Templu (sec.XII-XIII î.e.n.).

Cu prilejul unor noi săpături s-a dat peste stâlpi ai casei „Beit Ahiel”, în lutul ars s-au aflat diverse obiecte care, după analiza acestora, dovedesc a fi fost din perioada celui de al doilea Templu din Ierusalim.

Au fost găsite 50 de bucăți de lut pentru olărit folosit de stăpânii casei și acte scrise pe papirus. Scrisul este ebraic-antic, la fel ca cele cunoscute în Mikra. Scrisul este a lui Gamriahu ben Șfan, scribul regelui Ierimiahu.

În apropierea documentelor semnalate mai sus s-au găsit într-o casă arsă capete de săgeți arse, mărturii ale luptelor crâncene care s-au dus în apropierea Templului în anul 586 î.e.n.

Ultimul act al UNESCO-ului a fost mai conciliabil, cu toate că evită să menționeze „Zidului plângerii”, the Western Wall. În ceea ce privește „Muntele Sfânt” (Har-Habait”) singurele denumiri pomenite sunt El-Hram, El-Sarif și El Akza și nu denumirea ebraică.

În pofida atitudinii tendențioase intolerabile a celor din conducerea UNESCO rămân neclintite descoperirile arheologilor și afirmațiile istoricilor și cercetătorilor.

Citește și UNESCO to pass 'most extreme' resolution next week
<https://www.timesofisrael.com/unesco-to-pass-most-extreme-jerusalem-resolution-next-week/>